Llegir i viatjar

altre dia estava veient una pel·lícula, un d'aquells devedés d'imatges fràgils i ranquejants que et deixen a la biblioteca, era la història d'un famós director d'orquestra suec que, després de patir un atac de cor, decideix tornar al poble de la seva infància. Enmig d'un entorn nevat, en la solitud de l'hivern nòrdic, rep la visita del pastor protestant de la localitat que li dona la benvinguda i li regala, com a tots els nouvinguts, un exemplar de la Bíblia. Contra el costum dels sacerdots de l'església catòlica de reservar-se el dret de llegir i interpretar les sagrades escriptures, els luterans recomanen la lectura directa dels fidels. Potser aquesta anècdota il·lustra per què els països on predomina aquesta variant del cristianisme els índexs de lectura són més alts que en els indrets dominats per la ceba vaticanista.

El controvertit escriptor basc Pío Baroja va dir una vegada que « el carlismo se cura leyendo y el nacionalismo viajando». Aquesta frase, sobretot la segona part, ens la recorden sovint als catalans els partidaris d'una nació espanyola indissoluble. Ens tenen per poc viatjats i per « cejjjuntos», tal com afirmava un d'aquests fa poc. Tot i que puc dir que he estat en molts altres llocs, de fet he de confessar que mai he viatjat a Madrid, que és on se suposa que es cura, a les bones o per força, aquesta malura del separatisme.

Viatjar i llegir, jo també ho recomano, però no a qualsevol lloc ni llegir qualsevol llibre. Amb una vida finita com la nostra, tenim poc temps per a fer-ho tot i hem de triar, i en aquesta tria rau precisament la gràcia.

No és que no estigui d'acord amb la frase de Baroja, el problema és que l'autor donostiarra, en una època dominada pel nacionalcatolicisme del règim, no va acabar d'alliçonar-nos del tot. Podia haver afegit quina era la seva recepta per a curar-se del feixisme, però no ho va fer, és una llàstima.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/11/22/llegir-viatjar/880794.html?utm_source=rss